

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW

KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 25 września 1968 r. **Nr 3**

str.

TREŚĆ:

11.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 1 czerwca 1968 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia zmian w statucie stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Ochotniczych Straży Pożarnych" (Monitor Polski nr 25, poz. 161)

Na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1965 r. w sprawie zmiany statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Ochotniczych Straży Pożarnych" (Dz. U. nr 10, poz. 63), zarządza się co następuje:

§ 1. Ustala się i ogłasza zmiany w statucie stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Ochotniczych Straży Pożarnych", stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 marca 1965 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Ochotniczych Straży Pożarnych" (Monitor Polski nr 17, poz. 68).

§ 2. Zmiany statutu, o których mowa w § 1. zawarte są w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych

M. Moczar

Załącznik do zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 1 czerwca 1968 r. (poz. 161).

ZMIANY W STATUCIE STOWARZYSZENIA WYŻSZEJ UŻYTECZNOŚCI „ZWIĄZEK OCHOTNICZYCH STRAŻY POŻARNYCH"

1) w § 20, ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarząd Główny Związku składa się z 49—61 członków";

2) w § 24, ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarząd Główny wybiera spośród siebie Prezydium, w którego skład wchodzą: prezes, trzech

wiceprezesów, skarbnik i inspektor naczelny oraz członkowie w liczbie ustalonej przez Zarząd Główny";

3) § 26 otrzymuje brzmienie:
„§ 26. Posiedzenia Prezydium Zarządu Głównego odbywają się w miarę potrzeby, nie mniej jednak niż 10 razy w roku";

4) § 31 otrzymuje brzmienie:
„§ 31. Główna Komisja Rewizyjna składa się z przewodniczącego i 4—8 członków";

5) w § 41, pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) wybór delegatów na Walny Zjazd Związku w liczbie po 8 delegatów z każdego okręgu, a w okręgach, w których ogólna liczba ochotniczych straży pożarnych przekracza 800, ponadto po 1 delegacie na każdą rozpoczętą ilość 100 ochotniczych straży pożarnych ponad ilość 800";

6) w § 46, ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarząd okręgu składa się z 19—39 członków wybranych na zjeździe okręgowym";

7) w § 50, ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarząd okręgu wybiera spośród siebie prezydium, w którego skład wchodzą: prezes, trzech wiceprezesów, skarbnik i inspektor okręgowy oraz członkowie w liczbie ustalonej przez zarząd okręgu";

8) § 52 otrzymuje brzmienie:
„§ 52. Posiedzenia prezydium zarządu okręgu odbywają się w miarę potrzeby, nie mniej jednak niż 10 razy w roku";

9) w § 60, pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) wybór delegatów na zjazd okręgu po 5 delegatów z każdego powiatu, a w powiatach, w których ogólna liczba ochotniczych straży pożarnych przekracza 50, ponadto po 1 delegacie na każdą rozpoczętą ilość 10 ochotniczych straży pożarnych ponad ilość 50";

10) w § 65, ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarząd oddziału składa się z 15—21 członków wybranych na zjeździe powiatowym";

11) w § 69 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zarząd oddziału powiatowego wybiera spośród prezydium, w którego skład wchodzą: prezes, dwóch wiceprezesów, skarbnik i sekretarz oraz członkowie w liczbie ustalonej przez zarząd oddziału".

12.

ZARZĄDZENIE NR 58
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 24 czerwca 1968 r.

w sprawie dodatków do uposażenia podoficerów i szeregowców Korpusu Technicznego Pożarnictwa pełniących służbę na stanowiskach kierowców-mechaników i kierowców

Na podstawie § 9, ust. 2 uchwały nr 60/67 Rady Ministrów z dnia 30 marca 1967 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia oficerów, podoficerów i szeregowców Korpusu Technicznego Pożarnictwa, zarządza się co następuje:

§ 1. 1. Podoficerom i szeregowcom Korpusu Technicznego Pożarnictwa, pełniącym służbę na stanowiskach kierowców-mechaników i kierowców zwanych dalej „kierowcami", przysługuje miesięczny dodatek do uposażenia za utrzymanie w pełnej gotowości technicznej powierzonych pojazdów samochodowych straży pożarnych, w następującej wysokości:
a) kierowcom-mechanikom — 300 zł
b) kierowcom — 200 zł

2. Utrzymanie w pełnej gotowości technicznej pojazdu samochodowego polega na:
a) samodzielnym wykonywaniu wszelkich czynności, wchodzących w zakres obsługi codziennej i obsługi technicznej nr 1 (OT-1) pojazdu samochodowego,
b) dbałości o czystość i estetyczny wygląd zewnętrzny pojazdu samochodowego.

§ 2. 1. Kierowcom przysługuje dodatek w wysokości od 100 do 200 zł za obsługę i konserwację sprzętu silnikowego i urządzeń specjalnych, zainstalowanych na powierzonych pojazdach samochodowych.

2. Kierowcom przysługuje dodatek w wysokości do 200 zł miesięcznie za naprawę sprzętu pożarniczego w punktach naprawy tego sprzętu.

§ 3. Kierowcę należy pozbawić w całości lub w części dodatków określonych w § 1, ust. 1 i § 2 za okres miesiąca, w którym:
a) został ukarany za uszkodzenie powierzonego mu pojazdu samochodowego lub sprzętu,
b) zaniedbał wykonywania obowiązków określonych w § 1, ust. 2 lub w § 2.

§ 4. Dodatki, o których mowa, przyznają komendanci jednostek ochrony przeciwpożarowej. Dodatki wypłaca się z dołu, po upływie każdego miesiąca.

§ 5. 1. Za okres urlopu lub choroby kierowcom przysługują dodatki, jeżeli otrzymywali je w miesiącu poprzedzającym urlop lub chorobę.

2. W czasie trwania planowej obsługi technicznej, naprawy lub niepełnienia obowiązków służbowych z innych powodów, dodatki przysługują przez okres nie przekraczający dwóch miesięcy.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 47 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19 marca 1959 r. w sprawie wypłacania kierowcom pojazdów mechanicznych, zatrudnionych w jednostkach ochrony przeciwpożarowej, dodatku za utrzymanie w pełnej gotowości pojazdów i sprzętu silnikowego straży pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 5, poz. 14) oraz zarządzenie nr 100 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 maja 1962 r. w sprawie dodatkowego wynagradzania kierowców Korpusu Technicznego Pożarnictwa za pełnienie czynności nie wchodzących w zakres ich normalnych obowiązków.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 lipca 1968 r.

W porozumieniu:
Zarząd Główny
Związku Zawodowego
Pracowników Państwowych
i Społecznych
W. Pawlik

Minister Spraw
Wewnętrznych
T. Pietrzak

13.

PISMO OKOLNE NR 17

PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 8 lipca 1968 r.

w sprawie usprawiedliwiania nieobecności w pracy i prawa do wynagrodzenia za czas udziału w akcji gaszenia pożaru (Dz. Urz. KPiP nr 5, poz. 9)

Ustawa z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) zobowiązuje wszystkie osoby fizyczne, które znajdują się w pobliżu miejsca pożaru, m. in. do przystąpienia do akcji ratowniczej i podporządkowania się zarządzeniom kierującego tą akcją. Ustawa ta jednak, jak również inne przepisy związane z ochroną przeciwpożarową oraz przepisy o dyscyplinie pracy, nie zawierają wyraźnego postanowienia, które ustalałoby, że wykonywanie tego obowiązku przez pracownika stanowi przyczynę usprawiedliwiającą nieobecność w pracy i że zachowuje on za czas nieobecności w pracy z tego powodu prawo do wynagrodzenia.

W celu usunięcia wątpliwości w tym zakresie — na podstawie § 5, ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komitetu Pracy i Płac oraz zakresu współpracy Komitetu z innymi organami administracji państwowej (Dz. U. nr 23, poz. 133), ustala się co następuje:

1. Przystąpienie do akcji ratowniczej i podporządkowanie się w tym zakresie zarządzeniom kierującego akcją ratowniczą (art. 4, ust. 1, pkt 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej) stanowi ważną przyczynę usprawiedliwiającą opuszczenie pracy lub spóźnienie się do pracy w rozumieniu § 4, ust. 3, pkt 4 uchwały nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski z 1968 r., nr 3, poz. 22).

2. Postanowienie ust. 1 dotyczy pracowników wszystkich — zarówno uspołecznionych jak nieuspołecznionych — zakładów pracy, bez względu na to, czy dany pracownik był członkiem ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej, czy nim nie był.

3. Podstawę uznania opuszczenia pracy lub spóźnienia się do pracy z przyczyny, o której mowa w ust. 1, za usprawiedliwioną, stanowi zaświadczenie wystawione przez kierującego akcją ratowniczą lub właściwego komendanta (naczelnika) straży pożarnej. Zaświadczenie zawierać powinno imię i nazwisko pracownika oraz miejsce i czas udziału w akcji ratowniczej. W wyjątkowych wypadkach, gdy uzyskanie zaświadczenia nie było możliwe, podstawę usprawiedliwienia może stanowić oświadczenie pracownika.

4. Za czas nieobecności w pracy, w związku z udziałem w akcji ratowniczej, pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, obliczonego jak za urlop wypoczynkowy, w swoim zakładzie pracy.

Przewodniczący
Komitetu Pracy i Płac

A. Burski

14.

ZARZĄDZENIE NR 11/68

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 15 lipca 1968 r.

w sprawie wprowadzenia wytycznych, dotyczących zadań straży przemysłowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej zakładów pracy, nie posiadających zawodowych straży pożarnych

Na podstawie § 2, ust. 1, pkt 1 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37), zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego — w porozumieniu z Głównym Inspektorem Ochrony Przemysłu — „Wytyczne w sprawie zadań straży przemysłowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej zakładów pracy, nie posiadających zawodowych straży pożarnych", stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

W porozumieniu:
Główny Inspektor
Ochrony Przemysłu

K. Posyniak

Komendant Główny
Straży Pożarnych

Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia nr 11/68 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 15 lipca 1968 r.

WYTYCZNE

w sprawie zadań straży przemysłowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej zakładów pracy, nie posiadających zawodowych straży pożarnych

WSTĘP

Celem zapewnienia właściwego udziału w przeciwpożarowym zabezpieczeniu zakładów pracy, nie posiadających zawodowych straży pożarnych, ustala się niniejszymi wytycznymi zakres zadań i obowiązków straży przemysłowej na odcinku ochrony i profilaktyki przeciwpożarowej w tych zakładach.

Do zasadniczych obowiązków straży przemysłowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej należy:

1. Ujmowanie w planach działalności zadań z zakresu ochrony przeciwpożarowej.

2. Wykonywanie określonych zadań na odcinku profilaktyki przeciwpożarowej.

3. Współdziałanie ze strażami pożarnymi i organami Milicji Obywatelskiej podczas akcji ratowniczo-gaśniczych.

4. Współpraca z kierownikiem lub referentem ochrony przeciwpożarowej, ochotniczą (obowiązkową) strażą pożarną oraz komisją pożarowo-techniczną zakładu pracy.

5. Szkolenie stanu osobowego w zakresie ochrony i profilaktyki przeciwpożarowej.

Rozdział I

Planowanie zadań straży przemysłowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej zakładów

Działalność straży przemysłowej na odcinku ochrony przeciwpożarowej powinna opierać się na szczegółowych planach określających zadania bieżące oraz przedsięwzięcia wymagające realizacji ciągłej. Plany takie powinny uwzględniać specyfikę i charakter ochranianego zakładu oraz liczebność i możliwość straży przemysłowej.

Zadania bieżące powinny mieć odzwierciedlenie w rocznych planach pracy straży przemysłowej, przy czym w planach tych należy ujmować następujące zagadnienia:

1. Czas i zakres szkolenia pracowników straży przemysłowej w zakresie przeciwpożarowym.

2. Przewidywane terminy wspólnych zajęć szkoleniowych z ochotniczą (obowiązkową) strażą pożarną.

3. Terminy kontroli stanu ochrony i bezpieczeństwa przeciwpożarowego zakładu pracy, prowadzonych wspólnie z kierownikiem lub referentem ochrony przeciwpożarowej, przy czym należy tu brać pod uwagę zarówno kontrole dzienne jak i nocne.

4. Terminy udziału w kontrolach stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego, organizowanych przez zakładową komisję pożarowo-techniczną.

5. Ustalenie dni bądź okresów wymagających wzmożonego nadzoru ze strony straży przemysłowej nad stanem ochrony zakładu.

6. Inne zadania zależnie od aktualnych bądź specyficznych potrzeb zakładu.

Przedsięwzięcia wymagające realizacji ciągłej powinny być ujęte w ramowym planie działania straży przemysłowej i obejmować następujące zagadnienia:

1. Zasady współdziałania z ochotniczą (obowiązkową) strażą pożarną na wypadek powstania pożaru bądź innej klęski żywiołowej.

2. Zadania i czynności dla poszczególnych pracowników straży przemysłowej, służby ochrony porządku ZOS lub ORMO na wypadek powstania pożaru. Czynności te powinny być określone dla poszczególnych faz akcji ratowniczo-gaśniczej, a mianowicie:
— dla początkowej fazy działania przed przybyciem straży pożarnych,
— na okres prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczej,
— na czas po zakończeniu akcji ratowniczo-gaśniczej i likwidacji skutków pożaru.

3. Ustalenie osób funkcyjnych, które z tytułu regulaminowych obowiązków ponoszą odpowiedzialność za przebieg i wyniki określonego działania.

4. Okresowe sprawdzanie i aktualizowanie planu obrony przeciwpożarowej i planu ewakuacji zakładu.

Ujęcie powyższych zagadnień w planie działalności straży przemysłowej należy do obowiązku komendanta tej straży, przy czym plan ten powinien być skoordynowany z programami działalności kierownika lub referenta ochrony przeciwpożarowej, ochotniczej (obowiązkowej) straży pożarnej oraz komisji pożarowo-technicznej zakładu.

Rozdział II

Zadania straży przemysłowej w zakresie profilaktyki przeciwpożarowej

Do obowiązków komendanta straży przemysłowej w zakresie profilaktyki przeciwpożarowej należy:

1. Udział w kontrolach stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego, dokonywanych przez kierownika bądź referenta ochrony przeciwpożarowej wg założeń planu pracy.

2. Udział w pracach zakładowej komisji pożarowo-technicznej, a w szczególności:

1) w kontrolach stanu bezpieczeństwa przeciwpożarowego zakładu,
2) w posiedzeniach poświęconych ustalaniu stopnia zagrożenia pożarowego zakładu i środków przeciwdziałania.

3. Wyznaczanie zadań podległym pracownikom w zakresie kontroli obiektów, tak w czasie pracy jak i po zakończeniu pracy.

4. Meldowanie kierownikowi zakładu lub kierownikom oddziałów o faktach nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych w oparciu o obserwacje własne lub podległych pracowników.

5. Występowanie do kierownika zakładu lub kierowników oddziałów z wnioskami w sprawie usunięcia zaniedbań w zabezpieczeniu przeciwpożarowym zakładu oraz ukarania winnych nieprzestrzegania przepisów przeciwpożarowych w drodze dyscyplinarnej lub karno-administracyjnej.

6. Sprawdzanie okresowe środków łączności alarmowania pożarowego, będących w użytkowaniu straży przemysłowej oraz wnioskowanie o niezwłoczne usunięcie stwierdzonych uszkodzeń.

Do obowiązków pozostałych pracowników straży przemysłowej, a w szczególności pełniących służbę na posterunkach stałych lub obchodowych, należy:

7. Dopilnowanie, aby pracownicy zakładu oraz osoby przebywające na jego terenie przestrzegały przepisów przeciwpożarowych, a w szczególności przepisów dotyczących zakazu palenia tytoniu, używania ognia otwartego, rozpalania ognisk itp.

8. Zwracanie uwagi na stan podręcznego sprzętu gaśniczego, stałych urządzeń gaśniczych, hydrantów, zbiorników wodnych, skrzyń z piaskiem oraz innych urządzeń lub środków gaśniczych w zakresie ich przydatności do natychmiastowego użycia.

9. Dopilnowanie, aby drogi pożarowe i ewakuacyjne, dostępy do sprzętu pożarniczego, środków gaśniczych oraz obiektów były zawsze wolne.

10. Dopilnowanie, aby sprzęt pożarniczy nie był używany do celów niezgodnych z jego przeznaczeniem.

11. Zwracanie uwagi na utrzymanie ogólnego porządku w obrębie zakładu, a w szczególności:
1) niezaśmiecanie terenu zakładu łatwo zapalnymi odpadami,
2) właściwe składowanie materiałów łatwo zapalnych lub mogących ulec samozapaleniu,
3) systematyczne usuwanie łatwo zapalnych odpadów produkcyjnych i właściwe ich składowanie w wyznaczonych miejscach.

12. Sprawdzanie obiektów produkcyjnych, usługowych i pomocniczych po zakończeniu pracy, a w szczególności:
1) czy nie występują oznaki tlenia lub palenia się materiałów,
2) czy urządzenia elektroenergetyczne zostały wyłączone spod napięcia,
3) czy maszyny, urządzenia bądź składowane materiały nie stwarzają warunków do powstania pożaru.

13. Prowadzenie w czasie pełnienia służby ochronnej obserwacji pomieszczeń, budynków, składowisk itp. w celu wykrycia zaistniałego pożaru.

14. Usuwanie z terenu zakładu osób w stanie nietrzeźwym.

Pracownik straży przemysłowej w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, o których mowa w pkt. 7—12, powinien:
— spowodować niezwłoczne usunięcie niedociągnięć przez bezpośrednią interwencję włącznie do kierownika danej komórki organizacyjnej zakładu,
— złożyć meldunek komendantowi (zastępcy, dowódcy warty), jeżeli bezpośrednia interwencja nie odniosła skutku.

Rozdział III

Współdziałanie straży przemysłowej ze strażami pożarnymi w toku akcji gaśniczej

1. Pracownik straży przemysłowej, pełniący służbę lub przebywający na terenie zakładu, z chwilą zauważenia pożaru alarmuje ustalonym sposobem wartownię straży przemysłowej, straż pożarną i przystępuje jednocześnie do gaszenia pożaru przy użyciu podręcznych środków gaśniczych i wykorzystaniu pomocy znajdujących się w pobliżu osób.

2. Dowódca warty (starszy zmiany) lub dyżurny wartownik, z chwilą otrzymania sygnału o pożarze, alarmuje straże pożarne zgodnie z kartą alarmowania i po przybyciu pierwszej jednostki zawodowej straży pożarnej lub straży ochotniczej typu „S" przekazuje plan obrony zakładu dowódcy tej jednostki.

3. Plan obrony przeciwpożarowej i ewakuacji zakładu powinien być przechowywany w wartowni straży przemysłowej. W zakładach specjalnych plan obrony powinien być traktowany jako tajny, z tym, że wyciąg z planu (karta alarmowania) powinien być przechowywany oddzielnie jako dokument jawny. Jeżeli wartownia straży przemysłowej zlokalizowana jest zbyt daleko od bramy głównej, plan obrony należy przechowywać w portierni przy tej bramie.

4. Do czasu przybycia pierwszych jednostek straży pożarnej z zewnątrz, straż przemysłowa wspólnie z ochotniczą (obowiązkową) strażą pożarną oraz pracownikami zakładu organizuje akcję gaśniczą.

5. W czasie przybywania jednostek straży pożarnej pracownicy straży przemysłowej pilotują je do miejsca pożaru.

6. W toku akcji gaśniczej straż przemysłowa wykonuje ponadto następujące czynności:
— zabezpiecza teren akcji przed dostępem osób niepowołanych i przeszkadzających w akcji,
— otwiera i zabezpiecza bramy awaryjne oraz chroni mienie społeczne ewakuowane z pomieszczeń objętych pożarem,
— w przypadku celowego podpalenia zatrzymuje osoby podejrzane i zabezpiecza ślady przestępstwa do czasu przybycia organów MO,
— po zakończeniu akcji gaśniczej sprawdza stan zabezpieczenia i dozoru pogorzeliska.

7. Do pomocy w wykonaniu zadań straży przemysłowej w toku akcji gaśniczej należy zaangażować zakładowe organizacje ORMO i ZOS.

Rozdział IV

Współpraca straży przemysłowej z kierownikiem lub referentem ochrony przeciwpożarowej, ochotniczą (obowiązkową) strażą pożarną i komisją pożarowo-techniczną w zakładzie

W celu właściwego realizowania zadań straży przemysłowej w zakresie ochrony i profilaktyki przeciwpożarowej w zakładach pracy niezbędne jest:

1. Włączenie komendanta straży przemysłowej do udziału w kontrolach stanu zabezpieczenia przeciwpożarowego zakładu, organizowanych przez komisję pożarową lub inne jednostki organizacyjne, oraz w naradach dotyczących zabezpieczenia przeciwpożarowego, organizowanych przez kierownictwo zakładu.

2. Udział komendantów straży przemysłowej zakładów niebezpiecznych pod względem pożarowym w naradach organizowanych przez organa ochrony przeciwpożarowej.

3. Uczestniczenie przedstawicieli straży przemysłowej w ustalaniu stanu zagrożenia pożarowego zakładu, warunków rozszerzania się ognia, możliwości powstania wybuchu itp. oraz w pracach mających na celu dostosowanie obiektów i urządzeń do wymagań ochrony przeciwpożarowej.

4. Współudział kadry funkcyjnej straży przemysłowej (komendant, zastępca) w opracowaniu i aktualizacji planu obrony przeciwpożarowej, planu ewakuacji zakładu na wypadek pożaru lub innej klęski żywiołowej.

5. Współudział w organizowaniu okresowych alarmów przeciwpożarowych, mających na celu sprawdzenie współdziałania straży przemysłowej z ochotniczą (obowiązkową) strażą pożarną oraz sprawności sprzętu przeciwpożarowego, znajdującego się w zakładzie pracy.

Rozdział V

Szkolenie straży przemysłowej w zakresie ochrony i profilaktyki przeciwpożarowej

1. Szkolenie straży przemysłowej w zakresie ochrony przeciwpożarowej powinno być prowadzone wg „Programu szkolenia straży przemysłowej i służby dozorowania zakładów pracy w zakresie ochrony przeciwpożarowej", wprowadzonego w życie pismem nr RS. IV-6/2/64 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 22 kwietnia 1964 roku.

2. Zajęcia powinny być prowadzone przez wykładowcę z pożarnictwa, który obowiązany jest przestrzegać w czasie szkolenia zasad konkretności, przystępności i poglądowości nauczania. Każdy omawiany temat powinien dotyczyć sytuacji w zakładzie, z którego rekrutują się słuchacze. Po zakończeniu szkolenia należy przeprowadzić egzaminy z teoretycznego i praktycznego opanowania materiału przez słuchaczy. Zdanie egzaminu z wynikiem pozytywnym powinno stanowić jedno z niezbędnych wymagań przy określaniu przydatności zawodowej pracowników straży przemysłowej w zakładach nie posiadających zawodowych straży pożarnych.

Postanowienia końcowe

1. Niniejsze wytyczne nie dotyczą obiektów Centrali Produktów Naftowych „CPN", w których zadania straży przemysłowej w zakresie ochrony i profilaktyki przeciwpożarowej określone zostały odrębnymi przepisami.

2. Zasady współdziałania straży przemysłowej z referentem ochrony przeciwpożarowej, z ochotniczą (obowiązkową) strażą pożarną i komisją pożarowo-techniczną określa na podstawie niniejszych wytycznych kierownik zakładu pracy, który zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) jest odpowiedzialny za stan jego zabezpieczenia.

3. Niniejsze wytyczne nie naruszają aktów prawnych i przepisów szczególnych wydanych w przedmiotowej sprawie.

15.

ZARZĄDZENIE NR 12/68
KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 6 sierpnia 1968 r.

w sprawie organizacji i prowadzenia szkolenia taktyczno-bojowego straży pożarnych

Na podstawie § 2, ust. 1, pkt 17 zarządzenia nr 99 Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 września 1967 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Komendy Głównej Straży Pożarnych (Dz. Urz. MSW nr 12, poz. 37), zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się „Wytyczne w sprawie organizacji i prowadzenia szkolenia taktyczno-bojowego straży pożarnych", stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 5/63 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 7 marca 1963 r. w sprawie wprowadzenia wytycznych organizacji i prowadzenia szkolenia taktyczno-bojowego na obiektach (Dz. KGSP nr 1, poz. 6).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Komendant Główny
Straży Pożarnych

Z. Jarosz

Załącznik do zarządzenia Nr 12/68 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 6 sierpnia 1968 r.

WYTYCZNE

w sprawie organizacji i prowadzenia szkolenia taktyczno-bojowego straży pożarnych

I. Cel prowadzenia szkolenia taktyczno-bojowego

Szkolenie taktyczno-bojowe ma na celu:

1. Poznanie przez dowódców i strażaków właściwości i specyfiki różnych obiektów gospodarki narodowej i użyteczności publicznej, stanu dróg dojazdowych, łączności i alarmowania, zaopatrzenia wodnego i innych elementów, mających znaczenie dla rozwinięcia i prowadzenia akcji ratowniczo-gaśniczych przy pożarach i innych klęskach żywiołowych oraz katastrofach.

2. Doskonalenie umiejętności działania dowódców i strażaków przy pożarach i innych klęskach żywiołowych oraz katastrofach w różnych warunkach.

3. Skoordynowanie i wdrożenie do współdziałania dowództw jednostek zawodowych i ochotniczych, terenowych i zakładowych straży pożarnych w warunkach wspólnej akcji, przy pożarach i innych klęskach żywiołowych oraz katastrofach.

4. Sprawdzenie stanu gotowości bojowej jednostek, ich operatywności, poziomu wyszkolenia, działania środków alarmowania i łączności oraz stanu technicznego sprzętu pożarniczego.

5. Sprawdzenie realności, prawidłowości i aktualności planów obrony przeciwpożarowej oraz dokonanie niezbędnych korekt.

6. Sprawdzenie działalności punktów alarmowo-dyspozycyjnych w warunkach pożarów i innych klęsk żywiołowych oraz katastrof.

7. Sprawdzenie wyposażenia obiektów w niezbędne urządzenia przeciwpożarowe, ich stanu i przydatności oraz stopnia przygotowania do zwalczania pożarów.

II. Podział szkolenia taktyczno-bojowego

Szkolenie taktyczno-bojowe dzielimy na:

1. Ćwiczenia załogi straży pożarnej lub jej oddziału na obszarze własnego działania.
2. Ćwiczenia jednostek ochrony przeciwpożarowej, przewidzianych planami obrony przeciwpożarowej.
3. Manewry pożarniczych związków taktycznych.
4. Ćwiczenia szkieletowe (aplikacyjne).

III. Organizacja szkolenia taktyczno-bojowego

1. Szkolenie taktyczno-bojowe organizują i prowadzą:
— komendanci ZSP i naczelnicy OSP — dla własnych jednostek lub ich oddziałów,
— gromadzcy naczelnicy ochotniczych straży pożarnych — dla jednostek OSP terenowych i zakładowych, zlokalizowanych na terenie danej gromady,
— powiatowi (miast stanowiących powiaty) komendanci straży pożarnych dla plutonów, kompanii oraz innych jednostek, zlokalizowanych na terenie własnego działania,
— wojewódzcy (miast wyłączonych z województw) komendanci straży pożarnych — dla kompanii i batalionów z terenu własnego działania.

2. Po uzgodnieniu z nadrzędną komendą — sąsiadujące gromady, powiaty i województwa mogą organizować wspólne szkolenia dla jednostek i związków taktycznych.

3. Manewry organizowane z udziałem jednostek państw sąsiadujących na terenach przygranicznych wymagają uzgodnienia z Komendą Główną Straży Pożarnych.

4. Organizatorzy szkoleń taktyczno-bojowych, uwzględniają je w swoich planach działalności.

5. Częstotliwość szkoleń taktyczno-bojowych, ich zakres oraz tematykę określają właściwi powiatowi (miast stanowiących powiaty) i wojewódzcy (miast wyłączonych z województw) komendanci straży pożarnych w zależności od potrzeb, w oparciu o ramowe programy Komendy Głównej Straży Pożarnych.

6. Szkolenia taktyczno-bojowe organizowane na szczeblu straży pożarnych lub ich oddziałów, prowadzone na ważniejszych obiektach zlokalizowanych na obszarze własnego działania, powinny być poprzedzone zajęciami teoretycznymi. Zajęcia te powinny dotyczyć zagrożenia pożarowego oraz elementów operacyjno-bojowych, charakterystycznych dla przewidzianych do ćwiczeń obiektów. Celowe też jest uprzednie zwiedzenie takich obiektów przez uczestników ćwiczenia.

Wskazane jest przeprowadzanie wymienionych zajęć teoretycznych dla pozostałych jednostek, przewidzianych w planach obrony przeciwpożarowej danych obiektów.

7. Oficerowie przewidziani do objęcia funkcji dowódczych na ćwiczeniach oraz manewrach, powinni być uprzednio przygotowani do pełnienia takich funkcji poprzez udział w zajęciach szkieletowych (aplikacyjnych).

Do wymienionych zajęć w zasadzie nie należy wykorzystywać materiałów i założeń do ćwiczeń lub manewrów, w których szkoleni oficerowie będą pełnili funkcje dowódcze.

8. Manewry, obejmujące związki taktyczne od batalionu wzwyż, należy zgłaszać do Komendy Głównej Straży Pożarnych na 2 tygodnie przed terminem planowanego szkolenia.

IV. Przygotowanie szkolenia taktyczno-bojowego

1. Ćwiczenia taktyczno-bojowe powinny być zarządzone rozkazem komendanta jednostki organizującej. Rozkaz powinien zawierać następujące elementy:
1) określenie tematu ćwiczeń,
2) cele szkoleniowe założone do osiągnięcia,
3) określenie terenu i miejsca ćwiczeń,
4) określenie daty oraz czasu rozpoczęcia i przewidywanego zakończenia ćwiczeń,
5) wyszczególnienie pożarniczych związków taktycz-

nych, rzutów operacyjnych z planów obrony oraz jednostek, przewidzianych do udziału w ćwiczeniach,

6) wyznaczenie kierownika ćwiczeń, kierownika pozoracji, głównego rozjemcy i zespołu ludzi odpowiedzialnych za przygotowanie i przeprowadzenie ćwiczeń oraz określenie ich zadań,
7) sposób zabezpieczenia operacyjnego terenu, opuszczonego przez jednostki.

W zależności od szczebla, na którym organizowane są ćwiczenia, niektóre z wymienionych elementy rozkazu mogą być pominięte lub uproszczone.

Ćwiczenia na szczeblu OSP mogą być zarządzone rozkazem ustnym naczelnika straży.

2. Ponadto w toku prac przygotowawczych należy:
1) opracować dokumentację ćwiczeń wg wzorów:
— wzór nr 1 — dla ćwiczeń wymienionych w rozdziale II, pkt 1 i 2,
— wzór nr 2a, 2b, 2c — dla manewrów wymienionych w rozdziale II, pkt 3,
2) przygotować środki pozoracji,
3) powiadomić o planowanych ćwiczeniach i omówić je z zainteresowanymi władzami, instytucjami i organizacjami (prezydium rady narodowej, MO, dyrekcją i personelem inżynieryjno-technicznym, sztabem wojskowym itp.).

3. Zakres i tematyka założeń do ćwiczeń muszą być uzależnione od charakteru i wielkości obiektu, ilości jednostek biorących udział w ćwiczeniach oraz zadań i celów szkoleniowych, które organizatorzy ćwiczeń chcą osiągnąć.

Założenia powinny być realne i maksymalnie zbliżone do rzeczywistych warunków terenowych, budowlanych, technologiczno-produkcyjnych, atmosferycznych, pory roku, dnia itp. Poszczególne elementy założeń należy uzupełniać tylko takimi sytuacjami, jakie mogą zaistnieć podczas akcji ratowniczo-gaśniczych (np. awaria sieci wodociągowej, uszkodzenie sprzętu, wybuch, katastrofa budowlana, skażenie terenu, wyczerpanie wody gaśniczej itp.).

4. Pozoracja musi być jasna, zrozumiała, widoczna, dobrze obrazująca założoną sytuację. Pozoracja musi być elastyczna, uwzględniająca poszczególne fazy pożaru i jego rozwój, zmienność sytuacji w czasie, dobre lub złe rozwiązanie taktyczne i zastosowane środki techniczne.

Jako środki pozoracji należy stosować chorągiewki sytuacyjne, świece i granaty dymne oraz inne oznaczenia.

5. Na rozjemców należy wybierać doświadczonych oficerów, podoficerów KTP i funkcyjnych OSP, posiadających dużą wiedzę i praktykę zawodową, umiejętność trafnej oceny sytuacji oraz prawidłowości zastosowanych rozwiązań taktycznych i użytych sił i środków.

Stanowiska rozjemców należy przewidzieć na najbardziej zagrożonych odcinkach akcji i frontu pożaru, a także w siedzibach punktów alarmowo-dyspozycyjnych, sztabach, miejscach przebywania dowódców jednostek itp.

V. Przebieg szkolenia taktyczno-bojowego

1. Rozjemcy i grupa pozorująca zajmują określone planem ćwiczeń miejsca przed zaalarmowaniem pierwszych jednostek. Pozorujący oznaczają założoną sytuację.

2. W celu wyrobienia nawyku prawidłowego reagowania na czynnik zaskoczenia, występujący zawsze w okolicznościach rzeczywistego pożaru, jednostki należy wzywać systemem alarmowym. Czynność alarmowania należy powierzyć osobie cywilnej, związanej z obiektem, na terenie którego prowadzone są ćwiczenia.

3. Pozorujący uzupełniają pozorację przez zapalenie świec dymnych. Czynność ta powinna być tak wyliczona, aby zdążające do akcji jednostki zauważyły zadymienie w czasie jazdy.

4. Sytuacja pożarowa, założona przez pozorację, może być uzupełniona informacjami podanymi dowódcom po przybyciu na miejsce akcji, jak np. uzupełniające wyjaśnienia ustne, szkice sytuacyjne z naniesionym założeniem itp.

5. Pozoracja powinna być zmieniana i uwzględniać warunki, jakie zaistniałyby przy rzeczywistych pożarach, w miarę rozwijania się akcji i w wyniku ewentualnie popełnianych błędów przez dowódców, względnie poszczególne jednostki. Jednak wszelkie zmiany, odbiegające od założeń, wymagają uzgodnienia z kierownikiem ćwiczeń.

6. Zadaniem kierownika ćwiczeń jest ogólna koordynacja, zmierzająca do osiągnięcia założonego celu szkoleniowego. Kierownik ćwiczeń może:
— zarządzić w dowolnej fazie ćwiczeń przekazanie dowództwa akcji,
— wyłączyć niektórych dowódców z akcji,
— przerwać ćwiczenia w każdej ich fazie.

7. Pozorującym i rozjemcom nie wolno bez uzgodnienia z kierownikiem ćwiczeń włączać się do akcji w sposób nie przewidziany planami i założeniami, utrudniać wykonanie zadania itp.

8. Praca jednostek przy akcji powinna być maksymalnie zbliżona do warunków rzeczywistych (na „mokro”) z pełnym wykorzystaniem oraz rozwinięciem sił i środków.

9. Zakończenie akcji następuje na polecenie kierownika ćwiczeń, przy czym moment zakończenia powinien wynikać z sytuacji, będącej efektem konfrontacji przebiegu akcji z założeniami i pozoracją.

Przy dobrze zaplanowanym i przeprowadzonym ćwiczeniu zakończenie akcji powinno następować przez wycofywanie poszczególnych jednostek po wykonaniu zadania. Podstawowym warunkiem właściwego przeprowadzenia ćwiczeń jest przyjęcie i przestrzeganie zasady, że pożar lub zagrożenie na danym odcinku istnieje do czasu, dopóki nie zostaną usunięte środki pozoracji.

VI. Omówienie ćwiczeń

1. Po zakończeniu ćwiczeń następuje omówienie. Powinno ono odbywać się przy rozłożonym sprzęcie, w sytuacji, w jakiej nastąpiło zakończenie ćwiczenia, ewentualnie na poszczególnych odcinkach bojowych.

2. Kolejność referowania jest następująca:
1) dowódcy — ocena założonej sytuacji, powzięte decyzje, wydane rozkazy, wykonanie zadań na swoich odcinkach,
2) rozjemcy — spostrzeżenia, uwagi, ocena pracy dowódców i jednostek,

3) kierownik ćwiczeń — podsumowanie całości i ocena ćwiczeń.

3. Omówienie na miejscu akcji powinno być krótkie i zwięzłe, powinno zawierać jedynie istotne elementy, bezpośrednio związane z danymi ćwiczeniami.

Jednocześnie należy ustalić termin odprawy dowódców, rozjemców i pozorujących, celem szczegółowego omówienia ćwiczeń i ukierunkowania dalszego szkolenia. Odprawa powinna odbyć się nie później niż w ciągu tygodnia od zakończenia ćwiczeń.

4. Kierownik ćwiczeń może zarządzić praktyczne skorygowanie rozwinięcia sił i środków.

VII. Uwagi końcowe

1. Szczególnie ważna dla właściwego przebiegu szkolenia jest rola kierownika ćwiczeń. Przygotowując ćwiczenia, musi on opracować takie założenia, aby wynikała z nich konieczność użycia zaplanowanych sił i środków, a następnie tak kierować pracą pozoracji, aby w pełni osiągnąć zamierzony cel szkoleniowy.

2. Istotnym czynnikiem jest czas. Najczęściej popełnianym błędem jest usuwanie środków pozoracji natychmiast po zajęciu stanowisk gaśniczych i podaniu prądów wody. Nieuwzględnianie przy tym rodzaju i rozmiaru założonego pożaru, jego umiejscowienia itp. bardzo często prowadzi do zakończenia ćwiczeń przed czasem bez wprowadzenia przewidzianych planem sił i środków.

3. Ćwiczenia powinny stanowić podstawę do oceny stanu wyszkolenia, a także materiał do dalszych zajęć szkoleniowych, prowadzonych w jednostkach, zmierzających do wyeliminowania stwierdzonych błędów i nieprawidłowości.

Ćwiczenia wyższego rzędu powinny być wykorzystane do szkoleń szkieletowych (aplikacyjnych) na planach, szkicach i stołach plastycznych z kadrą, która nie brała udziału w ćwiczeniach.

4. Do prac przygotowawczych, organizacyjnych i do samych ćwiczeń należy włączać całą kadrę komend, traktując te czynności jako szkolenie kadry w zakresie zagadnień operacyjno-bojowych i służby liniowej.

5. Ćwiczenia taktyczno-bojowe nie mogą powodować szkód gospodarczych.

7. Wykaz jednostek, biorących udział w ćwiczeniu

Lp.	Nazwa jednostki	Typ	Czas				
			alarmu	przybycia		wejścia do akcji	odjazdu
				planowany	rzeczywisty		
I rzut (pluton)							
II rzut (pluton)							
III rzut (pluton)							

Uwagi.

Do pkt. 5. Podać ogólnie przebieg ćwiczeń, rozwinięcie sił i środków, stan techniczny sprzętu, sprawność środków alarmowania i łączności, błędy i niedociągnięcia.

Do pkt. 6. Na szkicu nanieść czarnym kolorem planowane, a czerwonym — rzeczywiste rozwinięcie sił i środków.

W przypadku uruchomienia III rzutu lub 3 plutonów, kierownictwo akcji obejmuje pracownik PKSP.

Dokumentację sporządzić w 2 egz. Po odbyciu ćwiczeń 1 egz. przesłać do PKSP.

Zatwierdzam

....

Nr ...., dnia..............

19.......... r.

(pieczęć — podpis)

DOKUMENTACJA
ĆWICZEŃ TAKTYCZNO-BOJOWYCH

w ....

....

dnia .... 19.......... r.

1*. Temat ćwiczeń ....

....

2. Cel do osiągnięcia ....

....

3. Godz. rozpoczęcia ćwiczeń ...., godz. zakończenia ćwiczeń ....

4. Sposoby i środki pozoracji ....

....

....

5. Uwagi o przebiegu ćwiczeń ....

....

....

....

....

....

....

Kierownik pozoracji
(podpis)

Kierownik ćwiczeń
(podpis)

Główny rozjemca
(podpis)

* Patrz uwagi na str. 4.

6. Szkic sytuacyjny terenu ćwiczeń

Kierunek wiatru	
Płn. ● Płd.	Temperatura .... Warunki atmosferyczne ....

Znaki umowne

SCHEMAT ŁĄCZNOŚCI RADIOWEJ

WOJEWÓDZKA KOMENDA STRAŻY POŻARNYCH

w ....

Egz. nr....

Otrzymuje: ....

....

DOKUMENTACJA MANEWRÓW STRAŻY POŻARNYCH

Kryptonim . . . .

..............................19 . . . r.

(miesiąc)

Wzór nr 2a
str. 2

SPIS DOKUMENTÓW

Lp.	Nazwa dokumentu	Ilość egz.	Uwagi
1	Rozkaz organizacyjny		
2	Założenia do ćwiczeń		
3	Plan przebiegu ćwiczeń		
4	Schemat łączności radiowej		
5	Schemat łączności przewodowej		
6	Schemat organizacyjny jednostki taktycznej		
7	Szkic sytuacyjny terenu ćwiczeń		
	Plany i mapy		
	Meldunki sytuacyjne i rozkazy		

Wzór nr 2a
str. 3

OZNACZENIA FUNKCYJNYCH I SYGNAŁY

1.	**Oznaczenia funkcyjnych**	
1.1.	Opaska biało-czerwona z literami DAG	— dowódca akcji gaśniczej
1.2.	Opaska biała z szerokim paskiem czerwonym przez środek (poziomo) z literami DOB	— dowódca odcinka bojowego
1.3.	Opaska biała z dwoma poziomymi paskami czerwonymi na skraju opaski	— szef sztabu
1.4.	Opaska jw. z literami OS	— oficer sztabu (oficer operacyjny)
1.5.	Opaska jw. z literami ST	— szef tyłów
1.6.	Opaska jw. z literami SŁ	— szef łączności
1.7.	Opaska biała z literą Ł	— łącznik
1.8.	Opaska biała	— rozjemca
1.9.	Opaska biało-czerwona z czarnym paskiem poziomym	— kierownik ćwiczeń
1.10.	Opaska biała z napisem „PRASA"	— sprawozdawcy i fotoreporterzy
1.11.	Jeden pasek niebieski dookoła czerepu hełmu przy kryzie	— dowódca akcji
1.12.	Dwa paski niebieskie jw.	— dowódca plutonu
1.13.	Trzy paski niebieskie jw.	— dowódca kompanii
2.	**Chorągiewki na samochodach**	
2.1.	Chorągiewka trójkątna o wymiarach: podstawa 180 mm, wys. 270 mm — koloru białego z trzema poziomymi paskami niebieskimi	— dowódca kompanii
2.2.	Chorągiewka prostokątna ze ścięciami dwóch narożników, o wymiarach: 180 mm na 270 mm — koloru białego z poziomym niebieskim paskiem szr. 60 mm	— dowódca batalionu
2.3.	Jw. z paskiem niebieskim szer. 20 mm	— zastępca dowódcy batalionu
3.	**Chorągiewki orientacyjne**	
3.1.	Chorągiewka trójkątna o wymiarach: podstawa 300 mm, wys. 380 mm — koloru czerwonego z literami DAG (chorągiewka umieszczona na drążku wys. 2 m)	— stanowisko dowódcy akcji gaśniczej
3.2.	Chorągiweka jw. z literami DOB	— stanowisko dowódcy odcinka bojowego
4.	**Sygnały specjalne**	
4.1.	Rakieta koloru czerwonego lub jeden długie sygnały syreną	— alarm powietrzny
4.2.	Rakieta koloru zielonego lub przerywane długie sygnały syreną	— odwołanie alarmu powietrznego

Sygnały podane są przykładowo i w zależności od warunków lokalnych należy je ustalać indywidualnie. Dotyczy to również sygnałów zbiórki jednostek, zakończenia ćwiczeń itp.

Wzór nr 2b

PLAN PRZEBIEGU ĆWICZEŃ

str. 1

.... dla ....

Czas		Sytuacje	Czynności ćwiczących	Czynności rozjemców i pozorujących
astronomiczny	operacyjny			
1	2	3	4	5

Wzór nr 2b

str. 2

1	2	3	4	5

OCENA ĆWICZEŃ

Jednostka .... Dowódca ....
Rozjemca .... Zastępca ....
Skład osobowy sztabu ....
....

Typ wozu	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
Nr operacyjny	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Stan osobowy	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Radiostacja	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

Jednostka	Czas													
	alarmowania		osiągnięcia rejonu koncentracji		osiągnięcia rejonu rozwinięcia		otrzymania zadania		wykonania zadania					
	p*	r**	p	r	p	r	p	r	p	r	p	r	p	r

*p — czas planowany
**r — czas rzeczywisty

Czas rozpoczęcia alarmowania:
przez WPAD planowany ...., rzeczywisty ....
przez PAD w .... planowany ...., rzeczywisty ....
przez PAD w .... planowany ...., rzeczywisty ....
przez PAD w .... planowany ...., rzeczywisty ....
Trasa przemarszu

Trasa planowana	Czas pokonania trasy	Ilość km	Trasa rzeczywista	Czas pokonania trasy	Ilość km	Przeszkody na trasie

Średnia szybkość przemarszu: planowana .... rzeczywista ....
Określenie pogody i temperatury ....
....
Rodzaj nawierzchni dróg i ich stan (podać w km) ....
....
....
Uwagi o marszu kolumny ....
....
....
Uwagi o organizacji ćwiczeń ....
....
....
....

Ocena elementów ćwiczeń za:	Uzasadnienie oceny:
alarmowanie	....
koncentrację	....
marsz kolumny	....
wykonanie zadania	....
....	....
....	....
dowodzenie	....
....	....
....	....
dyscyplinę	....
....	....
stan techn. pojazdów	....
stan techn. sprzętu	....
wykorzystanie środków łączności	....
....	....
....	....
Razem punktów	....

Ocena ogólna ....
Uwagi i wnioski ogólne: ....
....
....

Data ....
(podpis rozjemcy)

16.

PISMO OKÓLNE NR 2/68

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 12 sierpnia 1968 r.

w sprawie szkolenia pracowników zakładów pracy

W związku z ukazaniem się wydawnictwa pt. „Materiały do szkolenia pracowników zakładów pracy" (Wydawnictwo Związkowe CRZZ, rok 1968), zaleca się prowadzenie szkolenia przeciwpożarowego pracowników zakładów pracy, określonego zarządzeniem nr 2/67 Komendanta Głównego Straży Pożarnych z dnia 31 marca 1967 r. (Dz. KGSP nr 2, poz. 9) w oparciu o wymienione na wstępie wydawnictwo.

Komendant Główny
Straży Pożarnych
Z. Jarosz

17.

PISMO OKÓLNE NR 3/68

KOMENDANTA GŁÓWNEGO STRAŻY POŻARNYCH

z dnia 24 września 1968 r.

w sprawie ustalenia wzoru zaświadczenia wydawanego osobom biorącym udział w akcji gaśniczej

Zgodnie z ust. 3 pisma okólnego nr 17 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lipca 1968 r. w sprawie usprawiedliwiania nieobecności w pracy i prawa do wynagrodzenia za czas udziału w akcji gaszenia pożaru (Dz. Urz. KPiP nr 5, poz. 9; Dz. KGSP nr 3, poz. 13), podstawę uznania opuszczenia pracy lub spóźnienia się do pracy z powodu udziału w akcji gaśniczej stanowi zaświadczenie wystawione przez kierującego akcją ratowniczą lub właściwego komendanta (naczelnika) straży pożarnych.

W celu usunięcia wątpliwości, jakie mogą wyniknąć przy redagowaniu takich zaświadczeń, wprowadza się do stosowania wzór wymienionego zaświadczenia, stanowiący załącznik do niniejszego pisma.

Komendant Główny
Straży Pożarnych
Z. JAROSZ

Wzór

Załącznik do pisma okólnego nr 3/68
Komendanta Głównego Straży Pożarnych
z dnia 24 września 1968 r.

...., dnia .... 19............ r.

Zaświadczenie

Zaświadcza się, że Obywatel(ka) ....
(imię i nazwisko biorącego(cej) udział w akcji)

.... uczestniczył(a) w dniu ....

w godz. od .... do .... w .... w akcji
(miejsce akcji)

gaszenia pożaru, co zgodnie z pismem okólnym nr 17 Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 8 lipca 1968 r. w sprawie usprawiedliwienia nieobecności w pracy i prawa do wynagrodzenia za czas udziału w akcji gaszenia pożaru (Dz. Urz. KPiP nr 5, poz. 9) stanowi ważną przyczynę usprawiedliwiającą opuszczenie pracy lub spóźnienie się do pracy w rozumieniu § 4, ust. 3, pkt. 4 uchwały nr 327 Rady Ministrów z dnia 16 sierpnia 1957 r. w sprawie przestrzegania porządku i dyscypliny pracy (Monitor Polski z 1968 r., nr 3, poz. 22).

....
(stanowisko służbowe, imię i nazwisko kierującego akcją ratowniczą lub komendanta (naczelnika) straży pożarnej).

W. Z. Graf. W-wa. Zam. 5347. N-83.